

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8292/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Мађаница, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Драгин, адвокат из ... и тужене по противтужби ГГ из села ..., ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене-противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4673/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене-противтужиле изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставовима другом, трећем и четвртном изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4673/24 од 18.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца-противтужених за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2270/2022 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужилаца-противтужених у преосталом непресуђеном делу евентуалног тужбеног захтева из поднеска од 01.04.2019. године, чија садржина је ближе наведена у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је преостали део противтужбеног захтева тужене-противтужиле ВВ и утврђено да њену посебну имовину чини један регал из пет делова и замрзивач марке „Горење“. Ставом трећим изреке, , усвојен је преостали део противтужбеног захтева тужене-противтужиле ВВ и утврђено да је по основу стицања у ванбрачној заједници са сада покојним ДД, сувласник у висини од $\frac{1}{2}$ дела пописаних ствари, ближе наведених и описаних у изреци и да су тужена и тужиоци-противтужени дужни да признају да у тој висини сувласничке припадности ова покретна имовина не представља оставинску масу иза оставиоца ДД, бившег из Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев у преосталом делу којим је тражено да се утврди да је тужила-противтужена ББ по основу стицања у ванбрачној заједници, а потом и у брачној заједници са сада покојним ДД, сувласник преко досуђеног дела од $\frac{1}{2}$ пописаних ствари, ближе наведених и описаних у изреци до

траженог сувласничког дела од 57/100 и да у том одбијајућем делу ова покретна имовина не представља оставинску масу иза оставиоца ДД, бившег из Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4673/24 од 18.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене-противтужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу четвртом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде тако што су обавезане тужене да солидарно тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 827.593,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка за период од пресуђења до извршности пресуде. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене да солидарно тужиоцима накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев противтужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставовима другом, трећем и четвртом изреке другостепене пресуде тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци-противтужени су поднели одговор на ревизију захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У

конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужиоца против ове одлуке није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1 и 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужилаца-противтужених за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, с обзиром да исти нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић